Veşti din asociaţiile sportive

IN CADRUL asociaţiei sportive Arta de pe lîngă Teatrul de Stat din Constanţa s-a desfăşurat o intensă activitate cu ocazia organizării întrecerilor Spartachiadei de iarnă. Consiliul asociaţiei sportive a organizat concursuri la următoarele ramuri sportive: şah (38 participanţi la băieţi şi 12 la fete), tenis de masă (28 — băieţi, 8 — fete), haltere (15 concurenţi), scrimă (10 participanţi). Este de menţionat faptul că sportivii acestei asociaţii s-au pregătit cu multă seriozitate mulţi dintre ei cîştigînd întrecerile din cadrul fazei a doua a Spartachiadei de iarnă.

VICTOR ŞTEFANESCU-coresp.

ACTIVITATEA SPORTIVA desfăşurată în raionul Sf. Gheorghe este din ce în ce mai rodnică. În ultimul timp asociaţiile sportive din acest raion au organizat o serie de întreceri la tenis de masă, popice, volei şi baschet. S-au evidenţiat prin activitatea depusă asociaţiile sportive Voinţa Sf. Gheorghe, Textila Prejmer, Avîntul Sintion Lunca, Progresul Feldioara, Recolta Bod, Recolta Hărmani.

GH. BRIOTA, ZOLTAN POP-coresp.

CONSILIUL ASOCIAŢIEI sportive Deleni din comuna Deleni (raionul Vaslui) şi-a propus ca în primele luni ale acestui an să-şi îndrepte în mod special atenţia spre creşterea numărului de membri UCFS. Organizîndu-şi bine munca membrii consiliului au reuşit să înscrie în UCFS 46 de tineri ţărani colectivişti. Noii membri au fost antrenaţi în întreceri sportive de şah, schi şi tenis de masă.

V. VASILIU-coresp.

ASOCIAŢIA SPORTIVĂ Hidroenergia-Stejarul este una dintre cele mai bune din raionul Piatra Neamţ. Datorită muncii desfăşurate de consiliul asociaţiei sportive (preşedinte Iorgu Caranfil) numai în luna februarie au fost înscrişi un număr de 79 noi membri în UCFS. O rodnică activitate desfăşoară secţiile pe ramură de sport în cadrul cărora se antrenează şi participă la diferite competiţii peste 300 de membri ai UCFS. Frumoase rezultate au obţinut sportivii din secţiile de schi, şah, popice şi tenis de masă.

CORNELIU NEMŢEANU-coresp.

MULTE DINTRE succesele asociaţiei sportive Ştiinţa de pe lîngă Şcoala medie din Curtea de Argeş (450 membri UCFS) se datoresc în mare parte muncii entuziaste depuse de consiliul asociaţiei şi sprijinului pe care acesta îl primeşte din partea direcţiunii şcolii (director Stelian Mălăcea). Dintre rezultatele frumoase înregistrate de această asociaţie subliniem pe cele din activitatea competiţională. Voleibaliştele deţin, de pildă, titlul de campioane la juniori de 12 ani consecutiv, echipele de băieţi şi fete la handbal în 7 (juniori) s-au calificat pentru faza de zonă, iar şahiştii, tenismanii, gimnaştii, atleţii au ocupat mai multe locuri fruntaşe în întreceri. De menţionat faptul că din echipele reprezentative ale şcolii fac parte cei mai buni elevi la învăţătură.

ILIE FEŢEANU-coresp.

Curţile şcolilor să devină adevărate complexe sportive

Cum să ne amenajăm un teren de volei

Voleiul este astăzi unul din sporturile cele mai larg răspîndite în rîndurile tineretului nostru şcolar. Popularitatea sa se datoreşte nu numai spectaculozităţii, cît mai ales faptului că voleiul este un sport accesibil la oricare vîrstă. În afară de aceasta amenajarea unui teren de joc nu ridică cine ştie ce probleme speciale. Volei se poate juca, aproape la fel de bine, fie direct pe pămînt (bine bătătorit), fie pe zgură sau pe asfalt, fie chiar pe nisip. Nu este însă cîtuşi de puţin indicat să se joace pe un teren pietruit, deoarece există pericolul accidentelor.

Pentru amenajarea unui teren de volei se va ţine seama de următoarele: un spaţiu de 15x24 m (limite maxime) în interiorul căruia se va marca terenul propriuzis (9x18 m). Marcarea terenului va fi făcută conform schiţei alăturate.

Stîlpii „împart" în jumătate terenul de joc. Ei sînt înfipţi la cel puţin un metru distanţă de tuşele laterale ale terenului, intervalul dintre cei doi stîlpi fiind de 11 m. Stîlpii pot fi confecţionaţi din lemn de o grosime potrivită. Ei se înfig în pămînt (1—1,50 m) rămînînd deasupra 2,50 m. Acolo unde există posibilităţi, stîlpii pot fi confecţionaţi din ţevi de metal şi înfipţi în pămînt în nişte „teci" de beton. Avantajul unor astfel de stîlpi este acela că ei pot fi scoşi foarte uşor şi acelaşi teren poate fi folosit şi pentru baschet sau handbal în 7.

Pe stîlpi sînt fixate cîrlige pentru susţinerea plasei: 2,43 m pentru seniori, 2,24 m pentru fete şi 2,10 m pentru copii. La aceste înălţimi se fixează primele cîrlige, cele de jos stabilindu-se la cîte 90 cm de acestea, adică dimensiunea lăţimii plasei.

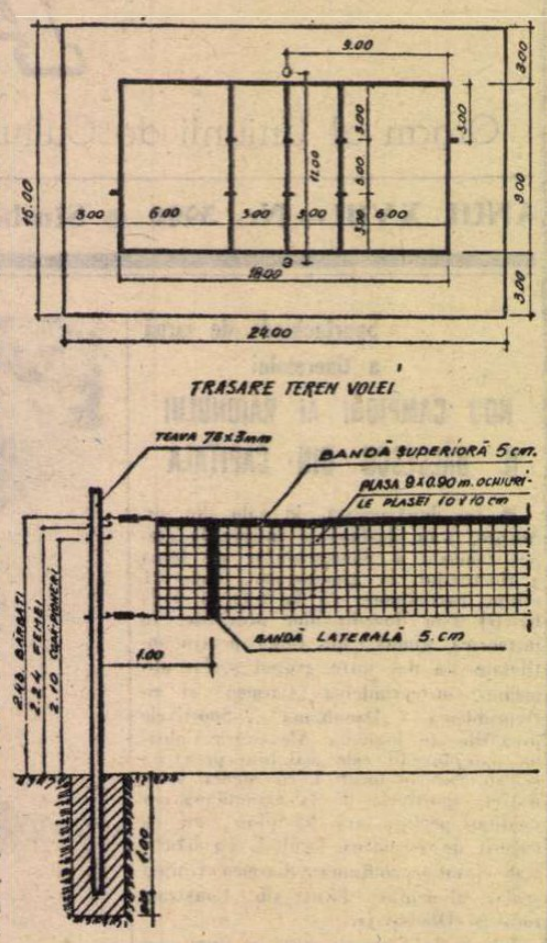

Plasa este lată de 90 cm şi lungă de 10 m (depăşeşte marginile terenului cu cîte 0,50 m). Ea este confecţionată din sfoară de cînepă cu laturile fiecărui ochi de 10 cm. La partea superioară are o bandă dublă, de pînză albă, lată de 5 cm. De asemenea, la cele două extremităţi ale plasei vor fi puse două benzi albe, late de cîte 5 cm. Ele vor cădea perpendicular pe liniile laterale.

Pentru a se măsura cu uşurinţă înălţimea plasei trebuie confecţionată, dintr-o şipcă, o riglă lungă de 2,50 m, pe care se marchează înălţimile regulamentare (2,43 m, 2,24 m, 2,10 m).

Şahul — prietenul tinerilor din comuna Aluniş

În timpul liber, numeroşi tineri din comuna Aluniş, raionul Teleajen mulţi dintre ei membri ai asociaţiei sportive Progresul, se îndreaptă spre căminul cultural pentru a împrumuta o carte, o revistă sau pentru a susţine o partidă de şah. Unii dintre aceşti tineri, au trecut chiar la studierea teoretică a şahului, la învăţarea diferitelor sisteme de deschidere şi apărare. Cînd tînărul Cornel Ispas, unul dintre îndrăgostiţii acestui sport, a găsit în vitrina librăriei „Cartea şahistului începător" de G. I. Levenfiş, nu a stat prea mult pe gînduri. A intrat hotărît în magazin şi a cumpărat-o. Acum cînd timpul îi permite, caută să-şi însuşească din ea noi cunoştinţe.

Dovada popularităţii de care se bucură şahul în rîndul tinerilor din Aluniş, o constituie participarea lor la diferitele concursuri. În urma desfăşurării întrecerilor de şah din cadrul Spartachiadei de iarnă, la care au luat parte 44 de jucători, a fost alcătuită echipa comunei care avea să participe la campionatul raional. Alături de fraţii Vasile, Cornel şi Margareta Ispas, I. Enescu, V. Mihai şi Elena Vasile au reprezentat cu cinste asociaţia lor sportivă, cucerind titlul de echipă campioană a raionului. Acest succes ca şi ocuparea primelor locuri, atît la băieţi cît şi la fete, în cadrul Spartachiadei de iarnă, faza intercomunală, vorbesc destul de convingător de răspîndirea pe care o cunoaşte şahul în rîndul tinerilor săteni din Aluniş.

GH. NILĂ, coresp.

O asociaţie sportivă fruntaşă

Despre asociaţia sportivă Minerul-Ruşchiţa, raionul Caransebeş se ştia pînă nu de mult că e doar o asociaţie tînără. O vizită făcută în prezent te obligă să-i acorzi şi calificativul de asociaţie fruntaşă. De la cei 30 de membri UCFS, cîţi existau la început, numărul lor se ridică acum la aproape 700. A crescut numărul secţiilor pe ramură de sport (6), s-a întărit baza materială şi, ceea ce este deosebit de important, majoritatea membrilor UCFS sînt angrenaţi în diferite competiţii.

În numeroase întreceri la care au luat parte pînă acum, sportivii asociaţiei Minerul-Ruşchiţa au ieşit învingători.

N. PIRVU, corespondent

O NOUĂ SALĂ DE SPORT

Recent a fost dată în folosinţă o nouă sală de sport. Este vorba de sala construită în incinta Institutului pedagogic din Capitală şi afectată studenţilor facultăţii de educaţie fizică de trei ani. Aceasta este dotată cu toată aparatura necesară practicării gimnasticii (spaliere, fringhii, bare fixe etc), posedă totodată panouri pentru baschet. În acelaşi timp, prin dimensiunile ei (27X13 m), poate găzdui în bune condiţiuni meciuri de handbal în 7, volei şi antrenamente pentru atletism.

Trebuie menţionat, de asemenea, că noua sală este prevăzută cu cabinet medical şi instalaţii sanitare corespunzătoare. La construirea ei şi-au dat aportul toţi cei 1.700 de studenţi ai Institutului pedagogic care au prestat numeroase ore de muncă patriotică.

Text şi foto GH. AMUZA

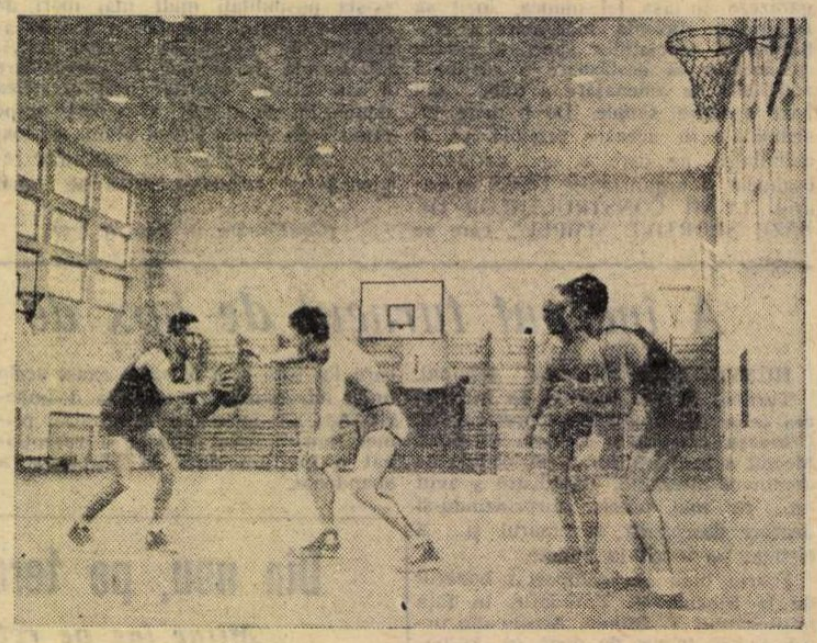

GOSPODARI HARNICI

În urmă cu cîţiva ani, cel care trecea pe lîngă clădirea în care funcţionează acum Şcoala sportivă de elevi UCFS din Cîmpulung Muscel nu prea avea ce vedea. Era o clădire neîngrijită, folosită uneori ca... magazie.

Pentru a putea fi folosită, la început s-au făcut unele renovări, iar în toamna trecută, cu sprijinul Consiliului General al UCFS şi prin muncă patriotică s-au efectuat reparaţii şi amenajări importante. Azi, clădirea Şcolii sportive este una dintre cele mai elegante din oraş. O sală modernă, cu parchet strălucitor, utilată cu aparatura necesară, vestiare pentru băieţi şi fete, cabine, oferă condiţii minunate de practicare a sportului. Peste tot domneşte o ordine şi curăţenie exemplară.

În şcoală activează 150 de elevi cuprinşi în 3 secţii pe ramură de sport şi care se străduiesc să calce pe urmele colegelor lor Maria Diţi-Diaconescu, Olimpia Cataramă, Elena Cosac (atletism), Ion Ivan (box) etc. Cu toţii se pregătesc temeinic să răsplătească condiţiile minunate ce le-au fost create pentru a face sport.

VIOREL POPESCU-corespondent

Să amenajăm cît mai multe baze sportive simple!

(Urmare din pag. 1)

sarcini noi, printre care un loc de frunte îl ocupă îndrumarea asociaţiilor sportive sătești spre organizarea muncii de amenajare a unor noi baze sportive simple. Pentru aceasta se va cere sprijinul staturilor populare comunale şi ale celorlalte organizaţii de masă din comună care îşi vor aduce aportul la înfrumuseţarea satelor patriei noastre, prin ajutorul pe care îl vor da la construirea unor terenuri sportive, unde tineretul sătesc să desfăşoare o bogată şi rodnică activitate competiţională.

În acţiunea de amenajare a unor baze sportive simple, asociaţiile şi cluburile sportive, sub conducerea organizaţiilor de partid şi în colaborare cu organizaţiile sindicale şi U.T.M., sînt datoare să mobilizeze masele de tineri de la oraşe şi sate în desfăşurarea şi organizarea unor acţiuni de muncă patriotică. De asemenea, asociaţiile şi cluburile sportive trebuie să ceară sprijinul organelor locale care, în cadrul planului de sistematizare pot să stabilească locurile unde vor fi amplasate noile terenuri sportive. Pe de altă parte, în vederea asigurării succesului acţiunilor ce se vor întreprinde pe linia amenajării bazelor sportive simple, este necesar ca asociaţiile şi cluburile sportive să atragă în rezolvarea sarcinilor cadre de specialişti (ingineri, arhitecţi, tehnicieni), care pot contribui în mod competent la rezolvarea sarcinilor. De asemenea, se va acorda mai multă atenţie şi desfăşurării unei susţinute munci de propagandă. În acest sens trebuie să se folosească din plin mijloacele locale, cum ar fi gazetele de perete, staţiile de radioamplificare etc. Este bine ca organele locale ale UCFS să ceară sprijinul presei locale în vederea popularizării diferitelor acţiuni de amenajare a bazelor sportive simple.

Organele şi organizaţiile UCFS sînt chemate să asigure din timp toate măsurile pentru ca „LUNA CONSTRUCŢIILOR DE BAZE SPORTIVE SIMPLE" să se desfăşoare cu succes şi să contribuie astfel din plin la creşterea şi întărirea bazei materiale a asociaţiilor şi cluburilor sportive, la dezvoltarea mişcării noastre sportive.

Acolo unde mii de salariaţi fac gimnastică de angrenare...

1 octombrie 1958. **Pentru muncitoarele şi muncitorii Fabricii de Confecţii din Bucureşti ziua aceasta a început în mod neobişnuit. Şi iată de ce. Nu cu mult timp înainte, consiliul asociaţiei sportive, avînd sprijinul organizaţiei de partid şi al conducerii întreprinderii, luase hotărîrea de a introduce în programul de activitate al salariaţilor, gimnastica de angrenare. Iată dar care era motivul că, în această zi, mulţi veniseră cu 15 minute mai devreme şi îşi începuseră ziua de muncă într-un mod neobişnuit: făcînd exerciţii de gimnastică.**

Un timp lucrurile au mers bine. Staţia de amplificare a întreprinderii transmitea cu regularitate programul de exerciţii, care era executat de un număr destul de mare de salariaţi. Consiliul asociaţiei a considerat sarcina îndeplinită şi... într-o zi tehnicianul de la staţie a „uitat" să mai transmită programul iar altă dată gimnastica de angrenare nu s-a mai făcut pentru că lipseau unii dintre instructori. După un timp gimnastica de angrenare a fost uitată.

1 decembrie 1961. **Preşedinţii celor 12 asociaţii sportive organizate în sectoarele de producţie ale Fabricii de Confecţii Bucureşti sînt convocaţi la clubul sportiv raional. Are loc o şedinţă cu un singur punct la ordinea de zi: extinderea gimnasticii în producţie. Discuţiile au fost foarte aprinse. Activiştii clubului sportiv raional au criticat faptul că la această mare întreprindere gimnastica de angrenare a fost abandonată. S-au făcut propuneri, s-au discutat unele măsuri şi s-a alcătuit un plan de muncă.**

Roadele nu au întîrziat să apară. Profesoara de educaţie fizică Aurelia Nicola a primit sarcina să ajute asociaţiile sportive de la Fabrica de Confecţii Bucureşti în organizarea acestei activităţi. Prima măsură a fost aceea a selecţionării instructorilor voluntari. După aceasta au fost organizate trei şedinţe de instruire, în cadrul cărora fiecare conducea pe rînd programul. Paralel s-a desfăşurat o intensă muncă de popularizare. Cum? Staţia de amplificare a transmis materiale despre acţiunea binefăcătoare a gimnasticii de angrenare asupra organismului, gazetele de perete au publicat articole pe această temă, în şedinţele de U.T.M. şi sindicat s-au organizat discuţii largi despre gimnastica de înviorare.

Iniţiative

15 decembrie 1961. **În această zi muncitorii şi muncitoarele Fabricii de Confecţii Bucureşti au venit iarăşi cu 15 minute mai devreme. Gimnastica de angrenare a reînceput. Dar acum lucrurile merg mai bine ca în trecut. Instructorii sînt prezenţi cu cîteva minute înaintea celorlalţi şi cunosc temeinic exerciţiile, în aşa fel încît pot ajuta salariaţii în executarea cît mai corectă a programului. Aşa se şi explică succesul de care se bucură gimnastica de angrenare în această întreprindere, unde în fiecare dimineaţă muncitorii şi muncitoarele încep ziua de muncă mai vioi, cu organismul „încălzit" şi adaptat pentru activitatea din producţie.**

Exemple? Surprindem o discuţie pe scară. Rada Băeţeanu are 42 de ani, iar Maria Neamţu doar 20. Amîndouă vorbesc repede, grăbindu-se să ajungă în sectorul 2, unde lucrează.

RADA BAEŢEANU: *Nu credeam că gimnastica asta de dimineaţă să fie aşa de bună. Mă simt uşoară ca un fulg. Săptămîna viitoare lucrez după masă, dar dimineaţa, acasă, am să fac gimnastică!*

MARIA NEAMŢU: *Ţi-am spus eu. Şi încă nu este totul. Să vezi după o lună, două cum ai să te simţi! Ar trebui să facem şi gimnastică în producţie. Uite, eu am să ridic această problemă la prima şedinţă a asociaţiei sportive!*

Deci, nu peste multă vreme un nou subiect: de la gimnastica de angrenare la gimnastica în producţie...

CĂLIN ANTONESCU